

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 35 състав, в публично заседание на 15.04.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **5824** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба вх. № 14930 / 20.08.2009 г. от И. Л. Г. от гр. С. срещу С. О. за обезщетение за неимуществени вреди, представляващи предизвикано сериозно безпокойство и състояние на тревожност, породени от огромното количество боклук, поради преустановеното извозване на събраната смет, в размер на 3000 /три хиляди/ лв., ведно със законната лихва от деня на подаване на исковата молба до датата на плащането, настъпили според ищеца в резултат неизпълнение от страна на кмета на С. О. на задължения по Закона за управление на отпадъците който не е осигурил събиране и транспортиране на битовите отпадъци през периода 01.03.2009 г. – 31.03.2009 г.

В исковата молба се твърди, че в резултат неизпълнението от страна на Кмета на С. О. на задължението му по чл.16, ал.3, т.1 и т.2 от Закона за управление на отпадъците, съгласно които кметат отговаря за осигуряването на съдове за съхранение на битовите отпадъци, събирането и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за обезвреждането им, в периода от 01.03.2009 г. до 31.03.2009 г. в центъра на С. и по конкретно в кварталът където ищецът живее със семейството си, работи и води детето си на детска градина са се натрупало огромно количество боклук, което положение му е причинило неимуществени вреди, изразяващи се в сериозно безпокойство и състояние на тревожност от гледката и страха за отглеждането на

неговото дете, поради опасенията му от възникване на епидемия.

Ответникът, С. О., чрез процесуален представител оспорва жалбата, но не излага конкретни съображения за нейното отхвърляне.

Представителят на С градска прокуратура, изразява становище за основателност на иска, като счита същия за основателен и доказан.

Искът е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМ.

Исковата молба е подадена от лице с активна процесуална легитимация и съдържа твърдения за вреди, причинени от незаконосъобразни действия и бездействия на административен орган при и по повод изпълнение на административна дейност, обуславящи допустимостта на иска и компетентността на настоящия съд да го разгледа, съгласно чл.128, ал.1 т.5, чл.203, чл.204, ал.4 от АПК и чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Разгледани по същество, исковите претенции са ОСНОВАТЕЛНИ.

Административен съд С. – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Като събра и обсъди всички представените по делото доказателства, в тяхната съвкупност, съдът установи от *ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА* следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно препращащата норма на чл. 203 ал. 2 от АПК при празноти субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съответно ангажирането на отговорността на държавата, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки:

1. незаконосъобразен акт, отменени по съответния ред, включително нищожен или оттеглен (съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК), или незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност (което се установява от съда, пред което е предявен иска за обезщетение, съгласно чл. 204, ал. 4 от АПК);

2. вредоносен резултат, наличие на реална вреда, настъпила за ищеца /имуществена или неимуществена/;

3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, незаконосъобразното действие или бездействие и настъпилите вредоносен резултат.

Съгласно чл.4 от ЗОДОВ, „Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице”. В този смисъл, тъй като имуществената отговорност по този закон е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността.

Искът се предявява срещу органите от чиито незаконни действия и бездействия са причинени вредите / чл.7 от ЗОДОВ/.

При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

Предвид горното, съдът разгледа всички елементи на фактическия състав на отговорността.

По отношение на наличието на незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност:

Съгласно чл.16, ал.1 и ал.2 от Закона за управление на отпадъците именно кметът на общината е органът, който организира управлението на дейностите по отпадъците, образувани на нейна територия. Той следва да осигури условия, при които всеки притежател на битови отпадъци да се обслужва от лица, на които е предоставено право да извършват дейности по тяхното събиране, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане. В ал. 3 на същия член са разписани и конкретните ангажменти на кмета на общината във връзка с управление на отпадъците, между които и отговорността му за: 1. осигуряването на съдове за събиране и съхраняване на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други; 2. събирането на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за оползотворяването и/или обезвреждането им; 3. почистването на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване и др. Тези свои правомощия кметът на общината следва да изпълнява при условията на този закон и наредба, приета от общинския съвет на основание чл.19 от ЗУО, която е за процесния период / март 2009 г./ е била Наредбата за поддържане и опазване на чистотата и управление на отпадъците на територията на С. О. - НПОЧУОТСО / приета с Решение на СОС № 137 от 09.03.2009 г., отм. с приетата нова наредба с Решение на СОС № 216 / 16.04.2009 г./ Горните си задължения кметът на общината осигурява чрез сключването на доковори с лица, притежаващи разрешение по чл.37 от ЗУО, които извършват услуги по събиране, включително разделно, транспортиране, претоварване, оползотворяване и обезвреждане на неопасни битови отпадъци / чл.7 от отм. НПОЧУОТСО/ и съответно контрол по изпълнението на всички изисквания и задължения, произтичащи от закона и наредбата от тези лица / чл.28 от отм. НПОЧУОТСО/.

При горната уредба съдът приема, че именно на кмета на С. О. е задължението за осигуряване на чистотата на столицата и в частност, за осигуряване сметосъбиране и сметоизвозване.

От една страна, щом законът възлага задължението на кмета на общината да организира управлението на дейностите по отпадъците, и да осигури сметосъбирането и сметоизвозването, то именно този административен орган носи и отговорност за дейността на лицата, които фактически следва да изпълнят дейността по сметосъбиране и сметоизвозване.

От друга страна, независимо от това дали е сключил или не договори с лица, разполагащи с разрешение да извършват тази дейност, отново този административен орган отговаря да се осигури непрекъснатост на процеса, така щото на определените за това места винаги да има контейнери за битови отпадъци, те да се събират и извозват регулярно, съответно да не се задържат боклуци по улиците. Т.е. кметът на общината следва да изпълнява по такъв начин задълженията си, чрез предвидените в закона способности, че да осигури непрекъснатост на процеса по сметосъбиране и сметоизвозване на територията на общината.

От представените по делото публикации, които се потвърждават от събраните доказателства / писмо вх. № 94-И-233 / 14.03.2009 г. от И. Г. до С. О. с искане за обезщетение за причинените неимуществени вреди и отговор от заместник кмета на СО Ю.Ненкова, № 94-И-233/1/ от 18.05.2009 г., в което на практика се потвърждава обстоятелство за нарушения процес на сметосъбиране и се приема отговорността на кмета на СО по реда на чл.16, ал.3, т.1 и т.2 от ЗУО за осигуряването на тази дейност, както и свидетелските показания на доведените от ищеца свидетели Искра Иванова

Братанова и Кирил Величков Г./ се установява по безспорен начин, че кметът на СО не е изпълнявал през процесния период март м. 2009 г. задълженията си за осигуряване на непрекъснато сметосъбиране и сметоизвозване.

За процесния спор са без значение конкретните фактически обстоятелства, довели до нарушаването на този процес / какви са причините „Новера” да преустанови събирането на боклук в 19 столични квартала, дали е било налице забавено заплащане на дължими от общината суми по договора с дружеството или не, по какви причини е взето решението на СОС от 09.03.2009 г. за прекратяване на договора, какви други фирми са били ангажирани да извозват боклука и достатъчни ли са били те и др./, както и дали сметосъбирането е било нарушено в цяла С. или не. За конкретния правен спор е от значение единствено обстоятелството, че в района, налагащ придвижване на ищеца между жилището му, месторабота и детската ясла на детето / т.е. по ежедневния му маршрут/, ул. Христо Б., Б. В., ул. Хан К, за което са представени удостоверение за адресна регистрация, служебна бележка от „Банка Пиреос Б” и служебна бележка от Детска ясла № 1, р-н „Средец”, през процесния период м. март 2009 г., по улиците кофите за смет не са били събирани редовно и са преливали от боклуци. Тези обстоятелства се доказват от свидетелските показания по делото.

Освен това, ответникът не представя доказателства за това, че е осигурил редовното почистване и сметосъбиране, така, че да не се натрупват битовите отпадъци по улиците. Напротив, процесуалният представител сочи, че през март месец 2009 г. са се правили обществени поръчки за концесионер в С. О. и е възможно да се е получил „някакъв промеждутък”.

Самото обстоятелство, че битовите отпадъци не са били събирани редовно в квартала през месец март 2009 г., води до извода за неизпълнение на задълженията на Кмета на СО за осигуряване непрекъснатостта на процеса по сметосъбиране, съгласно посочените по-горе разпоредби / чл.16 от ЗУО и отм. НПОЧУОТСО/, което следва да се приеме за незаконосъобразно бездействие на орган, при или по повод изпълнение на административна дейност по смисъла на чл.203 от АПК и чл.1 от ЗОДОВ, с което е изпълнена първата предпоставка на отговорността.

Доколкото задълженията по чл.16 от ЗУО са на Кмета на С. О., съгласно правилото на чл.205 от АПК и чл.7 от ЗОДОВ, искът правилно е насочен срещу С. О..

По отношение на твърдените от ищеца неимуществени вреди и причинната връзка:

Тези елементи от състава на отговорността съдът също счита за доказани от разпитаните по делото свидетели Искра Иванова Братанова, близък и дългогодишен приятел на семейството, и Кирил Величков Г., колега на ищеца.

Ищецът твърди вреди, изразяващи се в предизвикано сериозно безпокойство и състояние на тревожност, породени от огромното количество боклук, поради преустановеното извозване на събраната смет, настъпили в резултат неизпълнение от страна на кмета на С. О. на задължения по Закона за управление на отпадъците, който не е осигурил събиране и транспортиране на битовите отпадъци през периода 01.03.2009 г. – 31.03.2009 г.

При горното, без значение за настоящия спор е дали поради голямото количество боклук по улиците през този период реално е била възникнала епидемиологична обстановка. От значение, доколкото твърдените вреди са неимуществени и са свързани със субективното възприятие на ищеца, е дали у същия се е породило твърдяното състояние сериозно безпокойство и тревожност.

От събраните по делото показания на лица, които сочат, че добре и отдавна познават

ищеца, е свидетелката Братанова – и семейството му, общуват често с него по принцип и в процесния период, се доказва, че именно през март месец 2009 г., въпреки, че по принцип е спокоен човек, И. Г. е станал по-избухлив, по-рязък, заядлив и раздражителен, че това е ставало, когато обсъждат темата за боклуците по улиците, че е неприятно да се живее по този начин и за притесненията му двугодишният му тогава син да не се зарази от някаква инфекция.

И двамата свидетели потвърждават, че не е имало никакви други причини за това му състояние нито в семейството, нито в работата, доколкото всичко останало е било като обичайно.

По отношение на размера на обезщетението:

Макар посочените вреди да нямат паричен еквивалент, съдът приема, че претендираната от ищцата сума от 3000 лв. следва да се приема, че представлява справедливо обезщетение по смисъла на чл. 52 от ЗЗД, вр. чл.4 от ЗОДОИ.

Същото съдът счита за разумно обезщетение в посочения размер за причиненото ежедневно състояние на безпокойство при вида на отпадъците в центъра на столицата, с които е следвало да се сблъсква ищеца и семейството му на път за работа, при пазаруване, по време на разходка и др. в рамките на цял месец, което от своя страна е предпоставка за създаване на предпоставки за емоционално разстройство, под влиянието страх от възникването на епидемии, усещане за безпомощност и нарушаване на представите за цивилизовано европейско общество.

При тази установеност на фактите, съдът прави извод за осъществен фактическия състав на отговорността по чл. 203 АПК, във връзка с чл. 1 ЗОДОВ, като приема, че е налице незаконосъобразно бездействие на кмета на СО / неизпълнение на законово задължение/, реално увреждане на ищеца и пряка причинна връзка между увреждането и бездействието; поради което и при условията на чл. 52 ЗЗД, съдът следва да овъзмезди по справедливост неимуществените вреди на ищеца.

Мотивиран от всичко изложено дотук, съдът намира, че искът следва да бъде уважен като основателен и доказан в предвидения от ищеца размер.

Предвид уважаване на основния иск, следва да бъде уважен и акцесорния такъв, във връзка със законната лихва върху присъдената сума от деня на подаване на исковата молба до датата на плащането,² като бъде уважено и искането за заплащане на разноски..

Водим от горното и на основание чл. 203 и сл. от АПК, чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и чл. 9а от ЗОДОВ, Административен съд С. – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА С. О. да заплати на И. Л. Г. от гр. С. 3000 /три хиляди/ лв., представляващи неимуществени вреди, изразяващи се в причиненото му сериозно безпокойство и състояние на тревожност, породени от огромното количество боклук, поради преустановеното извозване на събраната смет в резултат неизпълнение от страна на кмета на С. О. на задължения по Закона за управление на отпадъците който не е осигурил събирането и транспортиране на битовите отпадъци през периода 01.03.2009 г. – 31.03.2009 г., ведно със законната лихва върху горната сума от деня на подаване на исковата молба до датата на плащането, както и 10 / десет/ лева разноски по делото.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: